

**Recurs introdus la 25 mai 2011 de VE(*) împotriva
Hotărârii pronunțate la 15 martie 2011 de Tribunalul
Funcției Publice în cauza F-28/10, VE(*)/Comisia**

(Cauza T-274/11 P)

(2011/C 232/57)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: VE (*) (reprezentant L. Vogel, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile

Recurentul solicită Tribunalului:

- anularea în întregime a hotărârii atacate, pronunțată la 15 martie 2011, de Camera a doua a Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene, notificată prin scrisoarea recomandată din 15 martie 2011, prin care a fost respinsă acțiunea formulată de recurent în data de 7 mai 2010;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată, în temeiul articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, inclusiv la plata cheltuielilor necesare efectuate în legătură cu procedura și în special a cheltuielilor pentru alegerea domiciliului, a cheltuielilor de deplasare și de ședere, precum și a onorariilor avocaților, în temeiul articolului 91 alineatul (b) din Regulamentul de procedură.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurentul invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolului 4 din anexa VII la statut, precum și pe denaturarea probelor prezentate Tribunalului Funcției Publice Recurentul reproșează Tribunalului Funcției Publice, pe de o parte, neluarea în considerare a înscrisurilor nr. 22, 23, 24 și 25 din dosarul său, atunci când a decis, la punctul 31 din hotărâre, că prezența recurentului în Franța între 1999 și 2000 nu putea fi asimilată unei intenții a de a deplasa centrul intereselor sale în țara sa natală și, pe de altă parte, realizarea unei aprecieri incoerente a noțiunii de reședință obișnuită, la punctele 29, 31 și 33 din hotărârea atacată.
2. Al doilea motiv întemeiat pe denaturarea probelor prezentate Tribunalului Funcției Publice și pe lipsa motivării, în măsura în care Tribunalul justifică încetarea tardivă a plății indemnizației de expatriere „ca urmare a unei neînțelegeri privind locul unde recurentul a promovat bacalaureatul”. Recurentul reproșează Tribunalului că nu a luat în

considerare înscrisul nr. 15 din dosarul său, că nu a răspuns la punctul 31 din acțiune și că a formulat constatări viciate de inexactități materiale vădite.

Acțiune introdusă la 27 mai 2011 — TF1/Comisia

(Cauza T-275/11)

(2011/C 232/58)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Télévision française 1 (TF1) (Boulogne Billancourt, Franța) (reprezentanți: J.-P. Hordies și C. Smits, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Considerarea acțiunii sale ca admisibilă și fondată;
- cu titlu de măsură de organizare a procedurii, în conformitate cu articolul 64 alineatul (3) litera (d) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, dispunerea prezentării înscrisurilor utilizate de Comisie pentru a concluziona că finanțarea publică are caracter proporțional și transparent, și anume: rapoartele de executare a articolelor 2 și 3 din decret cu privire la exercițiile 2007 și 2008 și proiectul de raport prevăzut la articolul 2 pentru anul 2009, precum și versiunea confidențială a deciziei atacate;
- obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată;

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune urmărește anularea Deciziei 2011/140/UE a Comisiei din 20 iulie 2010 prin care se declară compatibil cu piața comună ajutorul de stat, sub forma unei subvenții bugetare anuale, pe care autoritățile franceze intenționează să îl acorde France Télévisions.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv întemeiat pe interpretarea eronată a legăturii de alocare dintre noile taxe prevăzute de reforma domeniului audiovizual public și finanțarea France Télévisions. Reclamanta invocă indicii care permit să se deducă existența unei legături de alocare obligatorii între, pe de o parte, taxa pe mesajele publicitare și taxa pe comunicațiile electronice și, pe de altă parte, subvențiile bugetare plătite către France Télévisions, atât din punct de vedere juridic, ținând seama de ansamblul textelor naționale relevante, cât și din punct de vedere economic, ținând seama de mecanismul de stabilire a cuantumului ajutorului, de nivelul taxei și de utilizarea sa efectivă.

(*) Informații șterse sau înlocuite în contextul cadrului legal de protecție a datelor cu caracter personal și/sau a confidențialității.

2. Al doilea motiv întemeiat pe riscul de supracompensare legat de mecanismul de finanțare a France Télévisions. Reclamanta impută Comisiei, pe de o parte, că neavând acces la mai multe documente administrative, nu ar fi în măsură să își exercite în mod util dreptul la o cale de atac și, pe de altă parte, că, neluând în seamă condiția de eficiență economică în furnizarea serviciului public în cadrul analizei sale de legalitate a măsurii în litigiu, Comisia ar fi interpretat în mod eronat articolul 106 alineatul (2) TFUE.
3. Al treilea motiv întemeiat pe neluarea în considerare a celorlalte norme ale TFUE și ale dreptului derivat. Reclamanta arată în primul rând că taxa pe comunicațiile electronice ar fi contrară articolului 110 TFUE, în al doilea rând, că taxele în litigiu ar constitui o restricție pentru libera prestare a serviciilor și pentru libertatea de stabilire prin aceea că acumularea taxelor specifice în sectoarele radiodifuziunii și telecomunicației limitează în mare măsură posibilitatea operatorilor de radiodifuziune și de telecomunicație de a-și exercita activitățile economice în Franța și, în al treilea rând, că măsura în litigiu ar fi contrară Directivei 2002/20 din 7 martie 2002 privind autorizarea rețelilor și serviciilor de comunicații electronice, în măsura în care impune o taxă în sarcina operatorilor de telecomunicații care nu respectă condițiile prevăzute de directivă.

Acțiune introdusă la 31 mai 2011 — Carlotti/Parlamentul European

(Cauza T-276/11)

(2011/C 232/59)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Marie-Arlette Carlotti (Marsilia, Franța) (reprezentanți: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, É. Marchal și D. Abreu Caldas, avocați)

Pârâtul: Parlamentul European

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- să declare și să hotărască:
 - constatarea nelegalității deciziei adoptate de Biroul Parlamentului European la 1 aprilie 2009, de modificare a sistemului de pensie suplimentară voluntară a deputaților în Parlamentul European;
 - anularea deciziei atacate;
 - obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată

Motivele și principalele argumente

Prin prezenta acțiune se solicită anularea deciziei din 28 martie 2011 prin care i se refuză reclamantei beneficiul pensiei sale

suplimentare la vârsta de 60 de ani (începând cu luna februarie 2012), adoptată în temeiul deciziei Parlamentului European din 1 aprilie 2009, de modificare a sistemului de pensie suplimentară voluntară a deputaților în Parlamentul European.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive întemeiate pe:

- încălcarea drepturilor dobândite conferite prin acte legale și a principiului securității juridice;
- încălcarea principiului egalității de tratament și a principiului proporționalității, în măsura în care decizia din 1 aprilie 2009 și decizia atacată ar dispune o creștere cu trei ani a vârstei de la care se acordă dreptul la pensie, fără a prevedea vreo măsură tranzitorie;
- încălcarea articolului 29 din Normele privind cheltuielile și indemnizațiile deputaților în Parlamentul European, conform căruia chestorii și secretarul general asigură interpretarea și stricta aplicare a acestor norme;
- o eroare vădită de apreciere de care este afectată decizia Biroului Parlamentului European din 1 aprilie 2009 de modificare a normelor care stau la baza deciziei atacate, în măsura în care se întemeiază pe o apreciere nefondată a situației financiare a fondului de pensii;
- încălcarea bunei-credințe în executarea contractelor și nulitatea clauzelor pur potestative.

Acțiune introdusă la 30 mai 2011 — T&L Sugars și Sidul Açúcares/Comisia

(Cauza T-279/11)

(2011/C 232/60)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: T&L Sugars Ltd (Londra, Regatul Unit) și Sidul Açúcares, Unipessoal Lda (Santa Iria de Azóia, Portugalia) (reprezentanți: D. Waelbroeck, avocat și D. Slater, Solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantelor

- Declararea prezentei cereri de anulare formulate în temeiul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE și/sau a excepției de nelegalitate invocate conform articolului 277 TFUE cu privire la Regulamentul nr. 222/2011, la Regulamentul nr. 293/2011, la Regulamentul nr. 302/2001 și la Regulamentul nr. 393/2011 ca fiind admisibile și fondate;
- anularea Regulamentului nr. 222/2011 de stabilire a unor măsuri excepționale privind plasarea pe piața Uniunii în anul de comercializare 2010/2011 a zahărului și a izoglucozei peste cotă cu taxă pe excedent redusă;